

Jos Loonen (52) uit Roermond heeft zijn eigen schilders- en goudrestauratiebedrijf

“Werk alsof je het voor jezelf maakt”

Aan de tongval van Jos is meteen te horen dat hij uit het zuiden komt. Als geboren en getogen Roermondenaar restaureerde hij onder meer het stadswapen van het gemeentehuis. Voor dat project werkte hij met bladgoud, waarvoor oog voor detail en geduld een vereiste is. Momenteel werkt hij aan het vergulden van badkuippootjes en aan de wijzerplaat van de kerktorenklok in Terwinselen. Jos: “Goud is het edelste metaal, ik werd er een beetje verliefd op.”

“Hoe ik in het vak ben gerold is een verhaal apart. Mijn grootste passie was de scheepvaart. Mijn vader was kapitein en dat wilde ik ook worden. Ik ging naar de zeevaartschool, maar na acht weken moest ik vertrekken. Ik heb zware dyslexie en de leraren konden daar niks mee. Ze hadden hun handen vol aan die puberale jongens en vroeger hadden ze geen tijd voor iemand die wat meer ondersteuning nodig had. Dat was een enorme teleurstelling.”

“Daarna ging ik naar de LTS. Van alle vakken bleef ik hangen bij het vak Schilderen omdat ik het leuk vond. Tekenen, werken met kleuren, creatief bezig zijn... ik kon er echt mijn ei in kwijt. Daarna ging ik werken en volgde ik in de avonduren de vakopleiding voor schilderen. Nadat ik alle niveaus had doorlopen en voor de titel Meesterschilder wilde gaan, stootte ik opnieuw mijn neus. Ik kon geen eindexamen doen vanwege mijn dyslexie. Ik had een paar weken meer nodig om mijn scriptie taalkundig goed te krijgen, maar die tijd kreeg ik niet. Einde oefening dus. Gelukkig gaat het tegenwoordig anders in het onderwijs.”

“Daarna heb ik 18 jaar in loondienst gewerkt bij verschillende bedrijven. Eerst deed ik veel onderhouds- en renovatiewerk en daarna particulier werk waar ik mooie restauratieprojecten in monumentale panden onder mijn hoede had. De aannemer die dit soort opdrachten regelde, renoveerde ook veel kerken. Zo ben ik in die hoek terecht gekomen.”

Edelste metaal

In 1993 kreeg de toenmalige baas van Jos de opdracht om het binnenschilderwerk te doen van de Sint-Michaëlskerk in Thorn. Daar ontdekte Jos de schoonheid van het werken met bladgoud: “Er moesten kleine gouden bloemetjes worden hersteld. Ik mocht meehelpen en ik vond dat

priegelwerk zó leuk! Ik had er gevoel voor, ben heel geduldig en vanaf dat moment werd ik een beetje verliefd op het materiaal.” Met een vleugje trots in zijn stem vervolgt Jos: “Goud is het edelste metaal. Het glimt en ziet er heel mooi uit, het heeft status en het is duurzaam.” Jos legt uit: “Bladgoud is een flinterdun blaadje goud. Zoiets als een vloeitje en daar de helft van. Neem de badkuippootjes. Die bewerk ik eerst helemaal voor zodat het niet gaat oxideren. Dan worden ze in epoxy gespoten en in een droogkamer gelegd. Daarna gaan ze in een primer. In mijn werkplaats smeer ik er een heel dun lijmlaagje op waarna ik het bladgoud erover heen leg. Bladgoud is dun en daardoor heel flexibel waardoor het mooi om het object sluit. Je conserveert zoiets voor de toekomst, dat gaat wel 30 jaar mee.” Jos lacht: “Alle kerkhanen die ik heb gerestaureerd, krijg ik nooit meer te zien.”

Over Jos Loonen

Jos Loonen (52) woont in Roermond. Hij zit 36 jaar in het schildersvak en bracht tot 2009 al zijn vrije tijd door op zee met offshore zeilen. Lachend vertelt Jos: “Daarom was ik jarenlang vrijgezel; met zo’n hobby kun je niet ook nog eens getrouwd zijn.” Inmiddels is hij 10 jaar getrouwd met Carla (“Mijn taalkundige steun en toeverlaat”). Zijn vrije tijd besteedt hij aan het volgen van de wedstrijden van de Volvo Ocean Race en hij plakt daar graag een paar dagen vakantie aan vast met zijn vrouw. “Maar ik kan ook ontspannen in mijn eigen tuin; lekker een middagdutje doen in mijn Braziliaanse hangmat.”

Brandjes blussen

Op de vraag waarom hij na 18 jaar voor zichzelf is begonnen, antwoordt Jos: “In de jaren ’90 vielen grote projecten stil. Daarna heb ik een paar jaar voor uitzendbureaus gewerkt, als een soort brandweerman. Als er problemen waren bij schildersbedrijven, bluste ik de brandjes. Ik dacht: ‘Wat zo’n uitzendbureau kan, kan ik drie keer beter.’ Dat was het moment dat ik besloot om voor mezelf te beginnen.”

“Mijn opdrachten zijn heel divers. De ene keer is het een restauratie van een groot particulier herenhuis, dan weer verschillende bladgoudopdrachten en laatst heb ik in een ziekenhuis gewerkt omdat de bouwvak voor die jongens begon. Het project moest door, dus ik stond een paar weken vierkante meters te maken. Maar ook dat vind ik leuk. Andere kleuren, andere mensen, andere smaken, andere ideeën; juist die afwisseling maakt mijn vak zo mooi.”

Klamme zweet

“Een klus die ik nooit meer vergeet is de restauratie van de toren van de Augustinuskerk in Elsloo. Die stond in de steigers en ik had de haan en de bol opnieuw verguld. De dakdekker vroeg of ik de objecten kon brengen zodat ze weer op de toren geïnstalleerd konden worden. Dus ik kom daar ’s ochtends vroeg nietsvermoedend aan en tot mijn stomme verbazing stond het daar bomvol met mensen. De pastoor, het kerkbestuur, allemaal journalisten van de regionale krant en tv, fotografen en ga zo maar door. Het pronkstuk van de kerk werd teruggeplaatst, dus daar werd een hele plechtigheid van gemaakt. Ik schrok en werd compleet overvallen; ik wist helemaal van niks! Ik belde de dakdekker maar die was echt niet van plan om naar beneden te komen. Die had het mooi bekeken! Ik sloot mijn wagen af, liep terug naar het dorp, ging op een muurtje zitten en dacht: ‘Wat krijgen

we nou?’ Maar ze waren me aan het zoeken, dus ik moest terug. Toen dacht ik: ‘Ik weet niet wat, ik weet niet hoe, maar ik laat het maar over me heen komen.’ Uiteindelijk heb ik alle vragen beantwoord en hebben de fotografen foto’s kunnen nemen van de objecten en van mij. Na afloop stond het klamme zweet op m’n voorhoofd!”

Vertrouwen

Wat vindt Jos nog meer belangrijk in zijn werk? “Als ik niet tevreden ben, dan begin ik gewoon opnieuw. Mijn standaard is: doe je werk alsof je het voor jezelf maakt. Als je het zelf mooi vindt en tevreden bent over je werk, dan weet je dat de klant het ook is. Verder check ik altijd tussendoor of de opdrachtgevers en ik nog steeds op één lijn zitten. Ik kom liever een paar dagen terug dan dat mijn klant niet tevreden is, maar gelukkig is dat nog nooit nodig geweest. Een goed contact met elkaar is belangrijk voor alle partijen. Waarom? Ten eerste: de opdracht wordt betaald. Ten tweede: de klant is na afloop tevreden en ten derde levert een tevreden klant mij mond-tot-mond reclame op. Vertrouwen vind ik ook heel belangrijk. Mensen vertrouwen tenslotte hun huis en al hun spullen aan je toe als jij aankomt en zij naar hun werk gaan.”

Kroon op het werk

Waar is Jos trots op en wat is zijn grote wens? “Een kunstschilder zet zijn handtekening op zijn werk. Dat gebeurt in ons werk niet. Maar als mijn vrouw en ik langs een kerk of het gemeentehuis in Roermond fietsen en ik aanschouw op een terras met een kopje koffie alle toeristen die dat allemaal fotograferen, dan denk ik wel: ‘Nou jongen, dat heb je mooi gedaan. Daar ben ik toch een onderdeel van geweest.’ Wat ik nog heel graag zou willen doen is de restauratie van de christoffel van de Sint-Christoffelkathedraal in Roermond, een joekel van een verguld beeld. Dat zou een enorme eer zijn en een kroon op mijn werk voor de stad.”